

stammend HARIV. 4620. BHARTṚ. 1, 89. Davon nom. abstr. °ता f. SĀH.D. 84 (दृष्क° gedr.). — Vgl. दौष्कृत्य.

डुष्कलीन (von 1. डुष्कल) 1) adj. f. आ dass. P. 4, 1, 142. MBh. 5, 1492. 11, 116. R. 3, 23, 15. — 2) m. ein best. Parfum (चौर) ÇANDAR. im ÇKDr.

डुष्कृत (2. डुप् + कृत्) adj. subst. Uebelthäter: कृत्ति डुष्कृत: RV. 5, 83, 2. 9. 6, 16, 32. 7, 104, 3. 7. सतस्य पन्था न तरति डुष्कृत: 9, 73, 6. 10, 86, 5. AV. 10, 1, 23. 19, 56, 3. BHAG. 4, 8. MBh. 12, 6548. 13, 3007. BHAG. P. 3, 18, 23. 6, 2, 27.

डुष्कृत (2. डुप् + कृत्) 1) adj. schlecht gethan: डुष्कृतं सौम्य यस्त्वमा-
गम आग्रमात् R. 3, 66, 21. कर्मन् eine schlechte, böse That M. 11, 229. MBh. 9, 2419. HARIV. 14390. fgg. R. 2, 62, 4. पूजा eine übel angebrachte
Verehrung MBh. 2, 1400. proparox. übel organisirt: आत्मन् ÇAT. Br. 3, 6, 2, 13. — 2) n. oxyt. Uebelthat, Sünde AK. 1, 1, 4. 1. H. 1380. RV. 8, 47, 3. न वो गुहा चकम् भूरि डुष्कृतम् 10, 100, 7. 164, 3. VS. 30, 18. AV. 4, 9, 6. 23, 4. यदुष्कृतं पद्ममलं यद्वा चेति पापया 7, 63, 2. 11, 8, 20. ÇAT. Br. 4, 1, 4, 3. KHAND. Up. 8, 4, 1. KAUP. 17. M. 3, 191. 4, 201. 240. 6, 79. 7, 94. BHAG. 2, 50. N. 13, 15. MBh. 13, 2367. DAÇ. 1, 3. R. 2, 38, 24. 3, 18, 33 (vgl. Hit. I, 36). KATHIS. 17, 135.

डुष्कृतकर्मन् (डु° + क°) adj. subst. Uebelthäter M. 4, 248. JĀṆ. 1, 215. R. 2, 32, 50. R. GORR. 2, 39, 80.

डुष्कृतात्मन् (डुष्कृत + आत्मन्) adj. von böser Gesinnung, böse, schlecht (von Personen) BHAG. P. 3, 13, 34.

डुष्कृति (2. डुप् + 2. कृति) adj. subst. Uebelthäter M. 3, 230. MBh. 1, 1848. 3, 17810. 12, 4345. R. GORR. 2, 22, 8.

डुष्कृतिन् (von डुष्कृत n.) adj. subst. dass. M. 12, 16. BHAG. 7, 15. MBh. 1, 1039. 1840. 9, 1393. HARIV. 3991. R. GORR. 2, 33, 34. 3, 36, 20. RAGH. 14, 57.

डुष्कृष्ट (2. डुप् + कृष्ट) adj. schlecht gepflegt, — angebaut AIT. Br. 3, 38.

डुष्क्रीत (2. डुप् + क्रीत) adj. schlecht —, theuer gekauft NĀRADA im PRĪJACĪTTAT. ÇKDr.

डुष्ख, डुष्ख u. s. w. s. u. डुःख u. s. w.

डुष्खदिर (2. डुप् + ख°) m. ein der Acacia Catechu Willd. (खदिर) verwandter Baum RĀṆ. im ÇKDr.

डुष्ट (partic. von 1. डुप्, 1) adj. s. u. 1. डुप्. — 2) n. eine best. Pflanze, = कुष्ठ ÇANDAR. im ÇKDr.

डुष्टचारिन् (डुष्ट + चा°) adj. subst. Böses ühend, Uebelthäter MBh. 4, 97. R. 1, 28, 20. 3, 36, 23. 33, 42. VET. 21, 7.

डुष्टता (von डुष्ट) f. Schlechtigkeit, von Personen R. 4, 1, 31. व्यवहार° MĀKKH. 2, 3. das Verunreinigtsein: श्लोकस्य विधेयाविमर्षदोषदुष्टता SĀH. D. 3, 3.

डुष्टत्व (wie eben) n. Schlechtigkeit: आत्मनः PĀṆKAT. 99, 9. Verkehrt-
heit, Falschheit: सौख्यादिमतानाम् MADHUS. in Ind. St. 1, 19, 2 v. u. ख° KĀTJ. Çh. 23, 4, 24. 25, 9, 7.

डुष्टु (2. डुप् + तनु) adj. einen hässlichen Leib habend, hässlich, voc. AV. 4, 7, 3.

डुष्टर (2. डुप् + तर) adj. f. आ VS. PRĪT. 5, 41. unüberwindlich, un-
widerstehlich; dessen man nicht Herr wird; unübertrefflich: पतुस् डु-
ष्टम् RV. 1, 64, 14. 119, 10. डुष्टरस्तरवती: 3, 24, 1. सह: 2, 34, 7. AV.

III. Theil.

6, 4, 1. डुष्टरा यस्य प्रवृणो नेर्मयो धिया वाङ्मं सिषासत: RV. 8, 92, 11. म-
प्सु डुष्टरं सोमम् 9, 16, 3. 20, 6. युष्म 2, 2, 10. 3, 37, 10. वयः 5, 15, 3. सामं
10, 93, 8. dem es Niemand leicht zuvorthut: रथ 5, 33, 7. अकृण्वत अ-
वस्थानि डुष्टरा 10, 44, 6. unentretssbar: रथो वत्तारो डुष्टरस्य साधो: 7,
8, 3. 9, 63, 11. schwer auszuhalten: ममानिकं मूर्धस्येव डुष्टरम् 10, 48, 3.
शतानीका कृतयो अस्य डुष्टरा: VĀLAKH. 2, 2. — Vgl. die spätere Form
उत्तर.

डुष्टरीतु (2. डुप् + त्रीतु, nom. act. von 1. तर) 1) adj. dass.: Indra
RV. 2, 21, 2. अग्निदेवो डुष्टरीतुरदभ्यः TS. 4, 4, 48, 2. सह: RV. 6, 1, 1. —
2) m. N. pr. eines Mannes ÇAT. Br. 12, 9, 2, 1. fgg.

डुष्टि (von 1. डुप्) f. Verderben, Verderbniss: डुष्टे हि त्वा भृत्स्यामि
AV. 3, 9, 5. लिप्रं रक्तं डुष्टिमायाति Suçr. 1, 233, 6.

डुष्टीय, डुष्टीयात denomi. von डुष्ट P. 7, 4, 36. Sch.

डुष्टत (2. डुप् + स्तुत) adj. subst. n. fehlerhafte Behandlung des Sto-
tra: यज्ञस्य डुष्टतं दुःशस्तम् AIT. Br. 3, 38. ÇĀṆKH. GRHJ. 6, 6.

डुष्टति und डुष्टुति (2. डुप् + स्तुति) f. fehlerhaftes oder schlechtes
Loblied (beim Opfer): न डुष्टतिर्विणोदेषु शस्यते RV. 1, 53, 1. SV. II, 2,
2, 12, 2. न डुष्टुती मर्त्या विन्दते वसु RV. 7, 32, 21. मा त्वा रुद्र चुक्रुधामा
नमोभिर्मा डुष्टुती वृषभ मा सहती 2, 33, 4.

डुष्टु (2. डुप् + स्यु von स्था) UNĀDIS. 1, 26. gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5, 1,
129. adj. sich schlecht betragend UGĒVAL. adv. einen Tadel bezeichnend
gaṇa स्वरादि zu P. 4, 1, 37. gaṇa सुषामादि (hier fälschlich सुष्टु) zu P.
8, 3, 98. AK. 3, 3, 19. H. 1541. — Vgl. दौष्टव्य, सुष्टु.

डुष्पच (2. डुप् + पच) adj. schwer zu verdauen HAUGHT.

डुष्पतन (2. डुप् + प°) n. ein schlimmes, übles Fallen, zur Erkl. von
अपधेश TRIK. 3, 3, 425.

डुष्पन्न (2. डुप् + प°) m. ein best. Parfum (चौर) AK. 2, 4, 4, 16. Co-
LEBR. und LOIS.: डुःपन्न, ÇKDr. wie wir.

डुष्पद (2. डुप् + पद) adj. = डुष्पदन् nach SĀ.: षष्टिं सृक्ष्मा नव-
ति नव श्रुता नि चक्रेण रथ्या डुष्पदवृणक् RV. 1, 33, 9.

डुष्पराज्य (2. डुप् + प°) 1) adj. schwer zu besiegen. — 2) m. N. pr.
eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 4548.

डुष्परिग्रह (2. डुप् + प°) adj. f. आ schwer zu halten, — zu bewah-
ren: श्रियो राज्ञाम् KĀM. NĪTIS. 4, 5.

डुष्परिणाम s. u. परिणाम.

डुष्परिहृत् (2. डुप् + प°) adj. schwer fortzuschaffen: पद्मेता नो डु-
ष्परिहृत् शर्म RV. 2, 27, 6.

डुष्परिह्य (2. डुप् + प°) adj. schwer zu prüfen, — zu untersuchen
MBh. 3, 12481.

डुष्पर्श m. = डुःस्पर्श 2. BHAR. zu AK. 2, 4, 2, 10. ÇKDr.

डुष्पान (2. डुप् + पान) adj. schwer zu trinken P. 3, 3, 128. Sch. P. 8,
4, 33. Sch. VOP. 26, 198.

डुष्पार (2. डुप् + पार) adj. 1) schwer zu durchschiffen, worüber schwer
hinüberzugelangen ist: सागर R. 2, 39, 28. 5, 53, 8. Buṅ. P. 4, 24, 75. स-
मुद्र, बलौघ MBh. 6, 2782. HARIV. 13332. जरासंधवल MBh. 2, 662. रण 7,
6240. तमस् R. 6, 19, 7. Buṅ. P. 3, 25, 8. शब्दब्रह्म 4, 29, 43. — 2) schwer
zu vollbringen, — zu Stande zu bringen: सप्तसत्र MBh. 1, 2200. तप-
स् 3, 1545.